

jordbrugs- og fiskeriprodukter, og at det bør ske under hensyntagen til hvert enkelt lands særlige forhold. Endelig henstiller rekommandationen til regeringerne både at undersøge mulighederne for, at EFTA aktivt kan støtte bestræbelserne for en udvidet europæisk samhandel, og at fortsætte bestræbelserne for at udvide det nordiske økonomiske samarbejde inden for EFTAs rammer.

Udvalget ønsker i denne forbindelse at udtrykke tilfredshed med, at delegationen så klart har understreget den betydning, man fra dansk side må tillægge landbrugseksportens placering på det nordiske marked.

Udvalget er klar over de problemer, den videre udbygning af det økonomiske samarbejde rejser, men ønsker samtidig at pege på den fortsatte stærke vækst i den nordiske samhandel. Mens de nordiske lande i 1959 hentede 12,4 pct. af deres samlede import fra hinanden, var dette tal i 1963 steget til 17,1 pct. Denne udvikling er en direkte følge af nedbrydningen af handelshindringerne mellem de nordiske lande.

Af sessionens resultater på de øvrige arbejdsområder fremhæver udvalget rekommandationerne om fælles nordisk patentlovgivning med tilhørende fælles klageinstans og om oprettelse af en nordisk kulturfond. I betragtning af sprog- og kulturfællesskabets grundlæggende betydning for det nordiske samarbejde i alle dets former hilser udvalget med glæde det betydningsfulde fremskridt, som oprettelsen af denne samnordiske fond vil betyde.

To trafikproblemer indtog en fremskudt plads på sessionen. En rekommandation opfordrede til undersøgelse af mulighederne for en fælles løsning af lufthavnsproblemerne i Øresundsregionen med særligt henblik på en storlufthavn på Saltholm. En anden rekommandation henstillede til regeringerne så snart som muligt at tage initiativ til en principbeslutning om at anlægge den første faste forbindelse i Øresund mellem København og Malmø. Den danske delegation stemte for begge rekommandationer. Udvalget deler helt delegationens opfattelse af den betydning, man fra dansk side bør tillægge en løsning af disse store trafikspørgsmål efter de retningslinjer, rekommandationerne angiver.“

Under sagens behandling i folketinget kritiserede *Chr. Madsen* (SF), at beretningen angående den 13. session, der blev afholdt i Reykjavik i februar 1965, kom så sent til behandling — efter afholdelsen af den 14. session i København i februar 1966. *Boye Hansen* (S) bemærkede hertil, at man havde været opmærksom på forholdet i udvalget, og at der var enighed om at søge fremtidige beretninger afgivet hurtigere efter sessionernes afholdelse. Der var forhandlet herom med Nordisk Råds danske sekretariat, som ville søge det fremsatte ønske realiseret.
